

afdeling tremelo

Foto: Nadia Gijsemans, communicatie verantwoordelijke gemeente Tremelo.

ZOMER 2012

‘Natuur voor iedereen en iedereen voor natuur’

Natuur voor iedereen en iedereen voor natuur staat centraal binnen Natuurpunt Tremelo. We kiezen hiermee voor een verbreding van natuurbeleving, -beleid en -beheer. Om nog beter recht te doen aan de betekenis van natuur voor de samenleving, investeren we in natuur op allerlei manieren zoals recentelijk in het Zegbroek. De investering is niet alleen belangrijk voor de natuur zelf, maar ook voor het welzijn van de mens.

Met ‘*natuur voor iedereen*’ wordt bedoeld, dat natuur moet aansluiten bij de wensen van mensen en goed bereikbaar, toegankelijk en bruikbaar moet zijn. ‘*Iedereen voor natuur*’ betekent dat natuur door mensen beschermd, beheerd, bewerkt en ontwikkeld wordt. Hoe grillig en ‘vrij’ de natuur ook is: de natuur kan niet zonder de zorg van mensen, natuurerenigingen en gemeentebestuur.

Natuurpunt vat het begrip ‘*natuur*’ breed op. Het is de natuur vanaf onze voordeur tot aan onze natuurgebieden. Dit sluit aan bij de beleving en de noden van de meeste mensen, voor wie het onderscheid tussen natuur, biodiversiteit, bos en landschap betrekkelijk is.

De gemeente heeft een belangrijke verantwoordelijkheid bij de bescherming en versterking van natuur. Natuur (in brede zin) is in beginsel een collectief goed, omdat de gehele samenleving nu en in de toekomst profiteert en omdat natuur niet automatisch via het vrije spel van maatschappelijke krachten tot stand komt of behouden blijft.

Tegelijkertijd verwachten we dat de verantwoordelijkheid voor natuur in de samenleving breed wordt opgepakt. Naast rechten die mensen aan een collectief goed kunnen ontleen, zijn er nadrukkelijk ook plichten. Een betere kwaliteit van de leefomgeving en een zorgvuldig gebruik van essentiële voorraden (zoals water, ruimte, biodiversiteit, recreatie) begint bij burgers, ondernemers en maatschappelijke organisaties.

Vanuit deze intenties wil Natuurpunt Tremelo het huidige beleid versterken en waar nodig vernieuwen. Dat betekent waar nodig zelf verantwoordelijkheid nemen, maar ook anderen meer dan voorheen op hun verantwoordelijkheid aanspreken.

Bruno Wallyn,
Voorzitter Natuurpunt Tremelo

BELEID

Een evaluatie van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van Tremelo (deel2)

De GECORO adviesraad stuurde het ontwerp structuurplan Tremelo bij in de goede richting, maar toch nog onvoldoende volgens Natuurpunt. Uiteindelijk heeft het gemeentebestuur veel bezwaren van de inwoners genegeerd en werd het GECORO advies niet altijd gevolgd.

Na de bespreking van het dossier Kalvenne en KMO zone Geetsvondel in de vorige Nieuwsbrief worden in dit 2de deel de evaluatie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voor Tremelo onder de loep genomen wat betreft de thema's woonuitbreidingsgebieden, open ruimte en natuur, mobiliteit en andere ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's).

Met de plannen voor de realisatie van een nieuwe KMO-zone in het herbevestigde landbouwgebied van Geetsvondel en met de geplande uitbouw van de multifunctionele sporthal in het woninguitbreidingsgebied Kalvenne zijn we het niet eens. Daarbij wordt de ruimtelijke draagkracht van de gemeente overschreden met negatieve gevolgen voor het leefmilieu en de natuur. Met deze stelling in het achterhoofd hadden we ook vragen over andere bestaande woonuitbreidingsgebieden die op het huidige gewestplan van de gemeente nog ingekleurd staan.

De andere woonuitbreidingsgebieden in Tremelo

Een voorstel van de Vlaamse Overheid om het meest oostelijke deel van woonuitbreidingsgebied tussen de Van Espenstraat, de Veldonkstraat en de Diestsebaan niet meer als potentieel woongebied in te kleuren is niet weerhouden door de GECORO, noch door het gemeentebestuur. Ook het voorstel van Natuurpunt tot verlenging van het einde van de planperiode van 2016 tot 2025 voor het aansnijden van de andere woonuitbreidingsgebieden in Tremelo is niet aangenomen. Op één deskundige na heeft de meerderheid van de leden van de GECORO ons voorstel verworpen. Een ondanks de stelling van het College dat het structuurplan een kader is met een visie op lange termijn wordt de bevestiging van de woonuitbreidingsgebieden vastgelegd tot 2016. Dit is amper 4 jaar en dus een ultra korte termijn! De vraag stelt zich of het bestuur op korte termijn dan toch nog enige ontwikkelingsplannen heeft voor deze potentiële woonuitbreidingsgebieden?

Het gebrek aan een mobiliteitsplan wordt beaamd.

In navolging van diverse bezwaarschriften heeft ook de GECORO het gebrek aan een mobiliteitsplan aangeklaagd. Er is immers een directe interactie tussen mobiliteit en ruimtelijke planning. De GECORO adviseert het gemeentebestuur om bij de opmaak van elk Ruimtelijk Uitvoerings-Plan (RUP) een gedetailleerd verkeersonderzoek te laten verrichten. De bekomen resultaten hiervan kunnen daarna alsnog bij de opmaak van de detailplannen optimaal ten uitvoer worden gebracht.

De open ruimte blijft onder druk staan

Bij de opmaak van het structuurplan heeft de ontwerper en ook de lokale bestuursmeerderheid vergeten dat één van de basiskrachtlijnen van het ruimtelijk structuurplan voor de buitengebieden, waaronder Tremelo valt, bepaalt dat landbouw, natuur en bos alle ruimte moet krijgen. Enkel aan KMO en woningbouw en sportinfrastructuur wordt er meer ruimte toegewezen en dit terwijl de druk op de open ruimte nu al heel groot is. Langs welke verbindingsweg of straat tussen het hoofddorp Tremelo, het nevendorp Baal, het gehucht Ninde en de verschillende buurgemeenten heeft de lintbebouwing niet toegeslagen? Er is in de gemeente nergens meer één open ruimte langsheen een straat van méér dan 500 meter vrij van bebouwing. Tremelo en Baal zijn grotendeel één volledige bebouwde kom.

RUP Laakvallei: een pluspunt voor de natuur

De opname van een Ruimtelijk UitvoeringsPlan voor de Laakvallei als groene RUP in de bindende bepaling van het Structuurplan vinden we heel positief. Daarbij kan het half-open valleilandschap tussen het natuurreservaat van Blaasberg-Zegbroek enerzijds en deze van het Laekdal rond de Putten van Fonteyn anderzijds worden versterkt. Door de versterking van de ecologische waarde met ruimte voor natuur én waterberging zal de biodiversiteit er alleen maar op vooruit kunnen gaan.

Weinig bezwaren en adviezen zijn aanvaard door de bestuursmeerderheid

In het besluit van de Deputatie van Vlaams-Brabant d.d. 8 maart 2012 staat te lezen: de gemeenteraad volgt grotendeels het advies van de GECORO, maar wijkt er gemotiveerd van af voor de site Geetsvondel, het woonuitbreidingsgebied Kalvenne en de zonevreemde woningen. Blijk-

STUDIE

Nieuws i.v.m. de broedvogelinventarisaties

Karl Van Rompaey - zondag 20 mei 2012

Kalvenne: de situatie is nog verslechterd en door de "stocage" van al het bouw materiaal van de wegenwerken (Schrieksebaan) op de percelen rond het voetbalplein is er nog meer druk op de natuur. In ieder geval kom ik met veel moeite aan 10 soorten broedvogels, tegenover een 30-tal soorten 20 jaar geleden, de laatste soort die verdwenen is de grasmus, sinds vorig jaar, nu zelfs niet meer waargenomen.

Er komen geen opmerkelijke soorten meer tot broeden, enkel algemene (bos-)soorten.

Putten van Fonteyn: hier valt slecht en ook erg goed nieuws te melden: de nachtegaal, waarvan vorig jaar (2011) geen enkel koppel meer tot broeden kwam, is terug! En zelfs meteen met twee koppels, één aan dat bewuste perceel dicht aan "t Schipke" (heb daar toen iets over verteld tijdens de vroege ochtendwandeling – zie artikel 'Vroege vogelwandeling' verder in deze NB) en één aan de Werchterbaan. De roodborsttapuit echter is definitief verdwenen, er komt wel nog een koppeltje tot broeden aan de andere kant van de Werchterbaan, aan de weilanden van het Damiaanbruggetje over de Laak. De buizerd heeft, net zoals vorig jaar, terug een nest met jongen, deze keer in een sparrenbos niet ver van Texas City. Op de vijvers zit een koppeltje Krakeend, maar van een broedgeval zoals vorig jaar is blijkbaar (nog) geen sprake. Er zijn wel 7 koppels meerkoet, dit is een lichte daling maar nog

steeds erg goed. Gekraagde roodstaart is broedverdacht, net als bonte vliegenvanger en zelfs ijsvogel. Gezien ik pas over twee weken terug kan gaan kijken hoop ik dit nog waar te nemen en te kunnen bevestigen. Ook sprinkhaanzanger is dit jaar niet aanwezig, De kleine karekiet en zelfs bosrietzanger blijkt het vreemd genoeg niet goed te doen dit jaar, maar dat zie ik pas definitief over enkele weken. De zwarte specht liet zich de voorbije weken ook wel eens zien maar van een broedgeval is voorlopig geen spoor, dit

geldt ook voor de kleine bonte specht. De blauwe reigerkolonie is terug bezet met zeker niet meer dan 5 koppels, volgens een omwonende zou deze kolonie al minstens 20 jaar bestaan! Perceel is eigendom van kerkfabriek en is verhuurd aan particulier. Er is geen directe bedreiging maar er werd wel wat struikgewas gekapt. Misschien dat

jullie toch eens een klapje gaan doen met de huurder (is wel grondgebied Werchter).

Gisteren leidde ik voor de VWG Oost-Brabant een vroege ochtendtocht in de putten van Fonteyn, er waren 11 mensen aanwezig waaronder enkele erg ervaren vogelaars. We namen de zeldzame zwarte ooievaar waar! Alsook een havik en een wespendif (eerste waarneming van deze soort in dit gebied).

Zoals reeds gemeld zijn alle waarnemingen in Tremelo terug te vinden op www.waarnemingen.be.

Foto's Willy Ceulemans: In het midden Havik, linksonder Blauwe kiekendief, rechtsonder Gele kwik.

VERSLAG KERKUILENKASTEN.

Brigitte Bott

Donderdag 21 juni waren Kristof en ik weer vol verwachting gestart aan onze jaarlijkse ronde om de kerkuil kasten te controleren. De weergoden waren ons alvast goed gezind: niet te warm en niet te koud. Hopelijk was dit een goed voorteken en vinden we dit jaar veel jonge kerkuiltjes.

Maar toch was dit jaar een eigenaardig seizoen door de zeer wispelturige temperaturen die we gekend hebben. Sommige uilen waren er zeer vroeg bij, andere startten later wat een heel gemengd resultaat gaf: grote, halfwassen en kleine kuikens

We hebben 9 kasten nagekeken.

Helaas, de twee eerste locaties die we aandeden waren leeg: geen pulli te bespeuren, wel nestresten van duiven, die we dan verwijderd hebben.

Gelukkig de volgende waren wel succesvol: 5 grote pulli's bijna klaar om uit te vliegen in de ene en 3 jongere pulli's in de andere, het vierde kuikentje was helaas dood.

We stellen ons wel de vraag waarom 2 kasten die in het verleden wel succesvol waren, nu niet meer als nest gebruikt worden.

Maar goed, van de 9 gecontroleerde kasten waren er 2 bewoond, de overige 7 niet, maar toch zijn we niet helemaal ontevreden, we hebben 8 pulli's en dat is het belangrijkste.

Nu maar hopen dat ze alle 8 een lang en mooi uilenleven tegemoet gaan.

INVENTARISATIES

In onze afdeling is vooral Roeland Lauwers bezig met inventarisaties. Op één van deze inventarisaties vond hij daslook, hij vond dit belangrijk genoeg om er een artikel over te schrijven.

Daslook (*Allium ursinum*) behoort tot de Lelieachtigen (*Liliaceae*). Vanaf half maart komt dit gewas op. De jonge blaadjes zijn heerlijk in gerechten en hebben de geur en smaak van een combinatie van bieslook/ knoflook. Daslook is een wettelijk beschermde plant met zeer veel medicinale eigenschappen.

Eenmaal in bloei (april –mei) is dit bolgewas goed herkenbaar aan haar grote bolle schermen van zuiver witte ster-vormige bloemen die enigszins op de bloebollen van de gewone ui lijken maar dan met dunner bezaaide bloemhoofdjes.

De bloemen staan op lange min of meer driehoekige stengels. De zes meeldraden en driedelige stamper zijn omgeven door zes breed ovale lintbloemen. Meeldraden zijn aan het begin van de bloei fel wit gekleurd en lijken op de kop van een lucifer. Bij het vrijkomen van het stuifmeel worden ze lichtgeel. De zaden zijn bruinzwart. Na de bloei verdwijnt de plant weer onder de grond om het volgende jaar weer op te komen.

De bladeren zijn diepgroen van kleur en lijken op het blad van lelietje-van-dalen. Dat kan dus wel eens verwarrend zijn qua pluk, gelukkig lijken de bloemen niet op elkaar. Maar indien je het blad kneust en aan je vingers ruikt weet men dat men hier te maken heeft met daslook.

In het Duits heet daslook "Bärlauch". Deze naam gaat terug op de Germanen, die dachten dat het eten van de plant hun bepaalde krachten gaf. Ze zagen namelijk dat beren na hun

winterslaap van de bladeren aten en dachten dat de krachten van deze dieren overgingen op de planten. Ook de Latijnse naam *Allium ursinum* heeft te maken met beren. *Allium* betekent look en *ursinum* komt van *ursus* dat beer betekent.

De naam Daslook kan ermee te maken hebben dat op plekken waar de plant groeit ook vaak dassen (*Meles meles*) leven, die hun holen tussen deze planten graven. De graafactiviteiten van de Das komen de plant ten goede omdat ze de grond precies die structuur en samenstelling geven die ze nodig heeft. Een volksnaam is ook wel Wilde knoflook.

Jonge daslookblaadjes - Foto Roeland Lauwers

Daslook komt voor in schaduwrijke, vochtige en koele loofbossen en onder heggen. Meestal groeit Daslook op leembodems waar op ietwat grotere diepte kalk in de ondergrond zit. Zandbodems worden gemeden. Daslook heeft een voorkeur voor losse, voedsel- en

humusrijke bodems waar snelle omzetting van strooisel plaatsvindt.

Tijdens de bloei en vooral tegen de zomer, als de plant bovengronds afsterft, verspreid Daslook een duidelijke uien-geur.

De voortplanting gebeurt door middel van zaad en niet door nevenbolletjes, zoals bv. bij tulp, narcis en krokus. Het is een zgn. "koude kiemer", wat wil zeggen dat de zaden pas zullen kiemen, als ze een vorstperiode hebben ondergaan.

Wie wil deelnemen aan inventarisaties kan contact opnemen met Roeland 0475/76.02.14.

3 - 6 - '12

Beste collega's en vrienden,

Bij deze wil ik jullie allemaal bedanken voor jullie inzet en engagement op ons evenement in het Zegbroek op 3 juni 2012.

Er is heel wat werk ingestoken bij de voorbereidingen, werkdagen, de opbouw van het wandelpad, charter, totems, power point show, catering en de activiteit op de dag zelf.

Met grote spijt hebben we niet alle verwachtingen kunnen inlossen wegens het slechte weer. Toch moeten we positief blijven en blij zijn met de realisatie van twee zeer mooie bewegwijzerde wandelwegen in het Zegbroek, de mooie totems en de ondertekening van het charter biodiversiteit door het gemeentebestuur.

Ik wil zeker de medewerkers van de terreinploeg van natuurland onder leiding van Sven bedanken voor de bouw van de infrastructuurwerken aan het wandelpad.

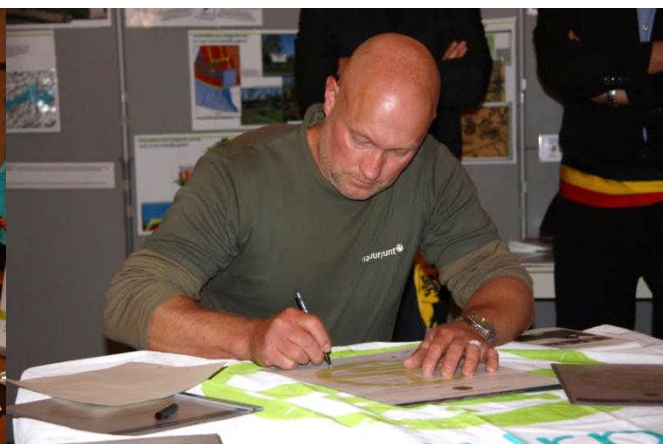
Vriendelijke groeten,

Bruno Wallyn

Voorzitter Natuurland Tremelo

Foto's: Nadia Gijsemans

Op 3 juni 2012 tekende het gemeentebestuur van Tremelo het charter op de biodiversiteit van Natuurland. Eerst waren er toespraken van voorzitter Bruno Wallyn, burgemeester Paul Dams, milieuschep Bert De Wit, de vertegenwoordiger van Natuurland Oost-Brabant Luc Vervoort. Het charter werd ondertekend door burgemeester Paul Dams, milieuschep Bert De Wit en eerste schep Vital Van Dessel voor de gemeente en Bruno Wallyn en Luc Vervoort voor Natuurland. Op het voorblad staan de ondertekenaars met het charter. Hugo Abts, voorzitter van Natuurland Oost-Brabant, staat ook mee op de foto.

Zoals Bruno Wallyn in een e-mail aan zijn medewerkers schreef was het weer een grote spelbreker van iets dat maanden voorbereiding vroeg. Het charter werd omwille van het slechte weer ondertekend in de parochiezaal i.p.v. onder de tent voor het Damiaanmuseum. Wel werden daar de totems uitgereikt aan de twee scholen die meewerkten rond de koesterburen geschonken. De Gemeenschapsschool De Cocon werkte rond de sleedoornpage

en de Damiaanschool rond de bruine vuurvliinder. De totems werden gemaakt door Willem (Willy) Verschueren, niet alleen onze webmaster, maar ook kunstenaar en fotoamateur.

Na de plechtigheden vertrok conservator en gids van dienst Danny Schoovaerts in de regen voor een eerste geleide wandeling. In de namiddag deed hij de wandeling nog een keer en toen was het heel wat droger.

In de namiddag verzorgde een brassband, de 'Brass Company', voor muzikale omlijsting in de parochiezaal. Daar was ook de Laaktentoonstelling opgesteld en draaide continu een diavoorstelling over het Zegbroek. Men kon er streekbieren drinken en pannenkoeken eten. In de zaal was ondanks het slechte weer heel wat volk, maar de verengingen die buiten onder een tent hun stand hadden zagen weinig belangstelling. Ook de jonge lui van jeugdhuis Den Borduur stonden er vaak werkloos bij. Toch probeerden zij met enthousiasme ijskrem te verkopen.

Foto 1: Nadia Gijsemans

Foto 2: Nadia Gijsemans

Foto 3: Paul Dillen

Foto 5: Paul Dillen

Foto 4: Paul Dillen

Foto 6: Paul Dillen

Foto 1: Burgemeester Paul Dams en Milieu schepen Bert De Wit onthullen het Zegbroek wandelpad onder het oog van Bruno Wallyn.

Foto 2: Bruno Wallyn schenkt de totem van de bruine vuurvlinder aan de Damiaanschool.

Foto 3: De landschapspost van de Tremelose gidsenbond aan het werk aan de Amer.

Foto 4: Sfeerbeeld in de parochiezaal. Met op de achtergrond de Laaktentoonstelling.

Foto 5: Op de landschapspost van het Regionaal Landschap Noord Hageland worden kinderen betrokken bij het leven in poelen. Met een schepnet konden ze zelf uit scheppen.

Vereniging

VROEGE VOGELWANDELING 15 APRIL.

Op zondag 15 april om 6 uur 30 hielden we onze eerst vroege vogelwandeling. De opkomst was onverwacht hoog, liefst 32 deelnemers stonden aan de poort van de Gemeenschapsschool De Cocon klaar. De meesten schreven zich trouwens in voor het ontbijt achteraf.

De gids van dienst was Karl Van Rompaey, een naar Kessel uitgeweken Tremelonaar, die nog steeds inventarisatie doet in de gebieden die hij waar hij zijn jeugd doorbracht, namelijk de Kalvenne en de Putte van Fonteyn. Normaal wordt op het gebied van het kasteel geen wandelaars toegelaten, het was dus een unieke gelegenheid om hier rond de oude turf putten te mogen wandelen. De ochtend nevelslierten die er hingen maakten het nog wat specialer.

Helaas waren de verhalen van Karl minder opwekkend, want telkens weer ging het over verdwenen broedvogels.

Toch waren er positieve dingen te beleven, zoals het waarnemen van de gele kwik en een broedende krakend.

Met zijn streek kennis gaf Karl ons enkel aanbevelingen omtrent het vogelvriendelijk beheer van enkele percelen.

Na de wandeling kon men genieten van een uitgebreid ontbijt, verzorgd door de familie van Bruno Wallyn.

Bedankt Karl, bedankt Bruno voor deze geslaagde ochtendwandeling.

Foto's en tekst Paul Dillen

ROCK WERCHTER 2012

Ook dit jaar konden we voor onze deelname op Rock Werchter rekenen op een jeugdige ploeg, die vrolijk en enthousiast het toch niet lichte werk deed: tappen, drankbonnen in ontvangst nemen, klanten bedienen, plateaus vullen met drankbepers. Alles was goed georganiseerd en liep op rolletjes.

Het muziekprogramma was prima, onze toog stond op een ideale plaats met zicht op het hoofdpodium en de weergoden waren ons goed gezind: mooi, warm en

zonnig weer, een enkele regenbui ter verfrissing. De festivalgangers waren talrijk en vriendelijk, kortom de sfeer was goed en iedereen genoot.

Zoals ieder jaar was het een ervaring om op die grote weide te staan vol met jonge mensen, een 85.000 per dag, een zee van mensen, jongelui die volledig in de ban van de muziek meedeinden, dansten en zelfs uit volle borst meezongen!

Na vier dagen muziek, werken en , bliken de toogverantwoordelijken moe en tevreden terug en werden de medewerkers van harte bedankt voor hun hulp en inzet. Hopelijk kunnen we dat blijven doen in de toekomst.

Verslag Brigitte Bott

DAGUITSTAP 15

Geen loep bij? Geen nood! De verrekijker in de omgekeerde richting gebruiken om het verschil te zien tussen zeegroen en pitrus.

Zondag morgen om 7 uur trokken elf deelnemers voor de daguitstap richting Geraardsbergen. Daar wachtte Carlos D'Haeseleer, medewerker bij Natuurpunt in Mechelen, hen op nabij de ingang van de Boelaremeersen. Na de verwelkoming ging het gezelschap naar een weide waar in het begin van het jaar nog het water tot 1m 50 hoog stond door het overstromen van de Dender.

De Boelaremeersen liggen in de vallei van de Dender. We willen hier het typische open landschap van de Dendermeersen behouden. Het grootste deel van de vallei werd immers eeuwenlang gebruikt als hooiland of weiland. Ook nu grazen hier runderen en paarden. Hierdoor ontstaat een mozaiek van kort gras, ruigere stukken en struweel. Vooral voor vogels biedt het gebied heel wat potenties.

De picknick werd gehouden in een café in Scheldelbeke, op het grondgebied van deze Geraardbergse deelgemeente bevinden zich zowel de Boelaremeersen als het Moenebroek, dat we in de namiddag bezochten. Evenals de Boelaremeersen is het een heel nat gebied met een elzenbos dat de kern vormt van het gebied. Verder vinden we in de vallei hooilanden, natte ruigten en begraasde graslanden. In het vroege voorjaar zorgen dotterbloem, speenkruid, slanke sleutelbloem en goudveil voor een gele gloed. Het paars van dagkoekoeksbloem en prachtschubwortel volgt de voorjaarskleuren.

In beide gebieden vormen grazers, voornamelijk van boeren waarmee een beheersovereenkomst is gesloten, de voornaamste factor van beheer. De afdeling dient dan ook liefst 21 km afsluiting te onderhouden!

Het beknopt verslag van Walter Van Steenberge:

Zon, minstens 23 graden, bocagelandschappen vergelijkbaar met de Voerstreek en daarbij een zeer deskundige uitleg hoe dit alles tot stand is gekomen.

Het resultaat van omvorming van populieren akkers tot spontane verboste percelen, afgewisseld met open ruimten in overeenstemming met gestelde doelstellingen. Af en toe een woordje over specifieke bloeiers, beperkt en ter zake. Om te onthouden.

Een beetje jaloers op hun meer dan 300 ha beheerd gebied en in perceeltje van minimum 35 ha. Om mee te nemen, bij bomen kap kunnen aangelanden die meewerken, krijgen hout gratis (weliswaar op de rug uit het gebied te dragen). Ambities qua perimeter liggen op 1000 ha.

Tocht was tevens een sportieve uitdaging, over prikkeldraad en sloten, heelhuids en droog aan te komen.

Carlos, bedankt en we houden U aan de uitnodiging om eens naar de voorjaarsbloeiers te komen kijken.

Carlos D'Haeseleer

De dag werd afgesloten met een maaltijd in een restaurant boven op de Kapelmuur, bekend van de (vroegere) Ronde van Vlaanderen.

Oversloten en prikkeldraad klimmen ...

Educatie

Zien, voelen, horen, ruiken en scheppen:

Wandeling met de leerlingen van het 5^e leerjaar van De Cocon.

Om 9u, na het belsignaal, stonden de twee klassen met nieuwsgierige kinderen klaar om op stap te gaan.

Eerst nog even een papa lastig vallen om een paar vergeten laarzen te brengen, afspraken maken om de wandeling in goede banen te leiden, de groepen verdelen en we vertrokken richting natuur.

De ene groep hield al snel stil om te voelen, te horen en te luisteren.

Je voelt het verschil in de bast van een eik, een berk en een els. Wie vindt de bomen terug na eerst geblijnddoekt deze gevoeld te hebben?

Bramen en netels prikken, paardenbloemen en sommige grassen zijn zacht.

Je hoort de stilte, maar ook het lawaai van het ijzerverwerkingsbedrijf, vogels fluiten er lustig op los en in de verte roept een fazant. Met een stethoscoop hoor je de sapstroom in de berk.

Je ziet of hoort een waterhoen, een roodborstje, een winterkoninkje, een ekster, een vlinder, een fazant, misschien ook een ree.

Je ruikt het kraaienlook en de daslook.

Al onze zintuigen hebben we ingezet om op de wandeling de natuur te beleven.

De tweede groep ging eerst richting water om samen met Gerd het water van de gracht te gaan onderzoeken. Is er leven? Wat leeft er? Wat vinden we? Van welke kwaliteit is het water?

Enthousiast werden de schepjes bovengehaald en de gracht kreeg heel wat te verduren. Door de lage

temperatuur was er niet zo veel leven te vinden. Maar toch vonden we een schaatsenrijder, een waterkever, een duizendpoot, muggenlarven.

Eenieder mocht zijn vondst in een potje deponeren en onderzoeken met een zoekkaart.

Ook de kwaliteit van het water werd onderzocht en jawel, niemand verwachtte het, maar het water van de gracht is van zeer goede kwaliteit!

Rond 10u30 wisselden de groepen. De ene ging voelen, zien, ruiken, horen en de andere ging scheppen in het water.

Op de terugweg kwamen we voorbij een bijenhotel en daar zagen we een hoornaar. Zelfs Gerd, onze natuurgids, was dit beestje nog nooit in levende lijve tegen gekomen. Een unicum dus!

Sommige "hotelkamers" waren al dichtgemaakt door solitaire bijen. Toch wel spannend om te zien!

Tegen het middaguur eindigde onze wandeling met een kleine wedstrijd. Alle kinderen en juffen hadden de naam van een dier (dat hier in de natuur voorkomt) moeten noteren op een briefje. Het kind dat het zelfde dier noteerde als de juf kreeg als prijs een gratis jaar lidmaatschap van Natuurpunt. Karo Voets was de winnaar!

Het was een leuke, leerrijke voormiddag waar niet alleen de kinderen veel bijgeleerd hebben.

Foto's en tekst Mieke Van Loo.

Verslag van de wandeling op dinsdag 26 juni met de leerlingen van St Annaschool te Baal.

Dinsdag in de laatste week van het schooljaar gingen we op stap met de leerlingen van het 5de leerjaar.

Een ganse dag hadden we gepland: wandelen, met vlindernet vlinders en vliegende insecten vangen, picknick, wateronderzoek.

Met de juffen, Jan en Brigitte en Stefan, dierenarts en papa van één der leerlingen, die zich extra voor ons had vrijgemaakt,

gingen we op stap.

De eerste halte was op de Balenberg aan het hooilandje waar de leerlingen het voorbije najaar beheerswerken gedaan hadden zo konden zien wat het resultaat was van hun inspanning. Ze reageerden verbaasd : zo groen en hoog gras ! Veel bloemen waren er nog niet, het was nog vroeg maar toch fladderden er al enkele vlinders rond.

Jan had een zoektocht georganiseerd. In het bos had hij 11 natuurvragen opgehangen en uit het juiste antwoord moesten ze een bepaalde letter onthouden en met de gevonden letters het juiste antwoord vinden. De letters: R I D N E V L R U V U = vuurvlinder.

Daarna toonden we foto's van 12 verschillende dagvlinders, die ze moesten memoriseren want we gingen daarover later op de dag, een quiz organiseren. Dan deelde Stefan de vangnetten uit die hij meegebracht had en meteen gingen de kinderen op jacht en hadden direct prijs: een bont zandoogje, een koevinkje, een breedscheenjuffer, sprinkhanen, een schorpioenvlieg en een redelijk grote groene sprinkhaan (wrattenbijter?). De gevangen diertjes werden in een onderzoekspotje gedaan zodat iedereen ze kon bekijken. Stefan en Jan ontptopten zich tot experts en konden de leerlingen wijzen op interessante kenmerken. Alles ging volgens het motto: gevangen – gezien – losgelaten.

De vlinderfoto's werden nog eens getoond en dan was het tijd voor de picknick.

Verslag van Brigitte Bott – Jan De Veuster

In de namiddag naar het volgende natuurgebied: de Papendel. Dit is een broek, dus nat, drassig met de typische bomen, vnl. els. Via een vlonderpad bereikten we de grote vijver waar we wateronderzoek zouden doen

Larve geel gerande waterkever

Vroeger was dat een visvijver. Die werd omgevormd tot een meer natuurlijke waterpartij met zacht aflopende oevers. We wisten niet wat we er zouden vinden. IJverig gingen de kinderen aan de slag. De gevangen waterdierjes werden in de witte bakken gedaan en met de determinatiebladen vergeleken en benoemd.

We zagen: 3 salamanderlarven in verschillende grootte en één met een pootje, larve van een libel, een waterspin, een die een visje aan het opeten was, super kleine visjes, waterwants, waterschorpioen en bruine kikkertjes.

Naast groene wants, gewone oever libel, glazenwasser, een vuurlibel, een azuur waterjuffer, een vier-vleklibel werden er ook nog vlinders waargenomen. Interessante vraag: Wat is het verschil tussen een libel en een juffer? In rusttoestand zijn de vleugels van de juffer gesloten, die van de libel open.

Tot slot hebben we onze vlinderquiz gehouden. Verbazend hoeveel de kinderen nog wisten! We hadden verscheidene ronden nodig, maar uiteindelijk hadden we een winnares: Liesje Trevels ging naar huis met een lidmaatschap van Natuurpunt.

Moe en voldaan gingen we terug naar de school.

GEZOCHT!

Loods of grote ruimte!

Natuurpunt Tremelo tracht al meer dan een jaar een vergunning te krijgen voor het bouwen van een loods om haar groot materiaal in te stallen.

Aangezien het voorziene perceel in agrarisch gebied ligt en Natuurpunt niet als 'landbouwer' staat geregistreerd krijgt ze geen bouwvergunning.

Wie heeft voldoende ruimte te huur?

Contact met Bruno Wallyn 0478/070044

Week van het bos zondag 21 oktober

'Iedereen welkom in de vallei van de Laak'

**Start van de wandeling: 14 uur aan de kerk van Tremelo.
Na de wandeling een hapje en een drankje.**

Info: Bruno Wallyn 016/52.00.55

Iedereen welkom tijdens de Week van het Bos!

Het thema dit jaar is toegankelijkheid. Met de slagzin 'Iedereen welkom!' maken we duidelijk dat onze bossen en natuurgebieden open staan voor iedereen.

Daarbij focussen we op de 'speciale' initiatieven. De vlonderpaden, hondenlosloopzones, geocaching routes, de prikkel- en blote voetenpaden. Het is maar een kleine greep uit het gevarieerde aanbod. Fietzers, ruiters, kinderen, vogelaars, personen met een beperkte mobiliteit voor iedereen is er in Vlaanderen wel een brokje natuur weggelegd. Het campagnebeeld dat voor iedereen gratis te downloaden is vat het hele verhaal in één blik samen.

De Week van het Bos wordt georganiseerd door het Agentschap voor Natuur en Bos in samenwerking met BOS+ en Natuurpunt.

AGENDA

19 augustus	Bolloheide	14h00	Kerk Grootlo – Kapelstraat 69 2223 Schriek
4 september	Afdelingsvergadering	20h00	Wijnzolder Siddartha – Bonten Osstraat 29 3128 Baal
9 september	Balenberg	14h00	Sint-Annakerk Baal – Betekomsestraat 3128 Baal.
7 oktober	Zegbroek	14h00	Museum Pater Damiaan – P. Damiaanstraat 37 3120 Tremelo
21 oktober	Week van het Bos	14h00	Kerk Tremelo – Kerkstraat 1 3120 Tremelo

Oef, eindelijk is hij daar ...

Sommigen vroegen zich al af waar de zomereditie van onze Nieuwsbrief bleef.

Hij liet zich inderdaad, zoals de zomer zelf, op zich wachten.

We wilden dit keer een extra dikke editie brengen. Door het vele werk, zowel voor Natuurpunt als privé, van onze bestuursleden liet het vergaren van de nodige artikels en foto's van de activiteiten op zich wachten.